

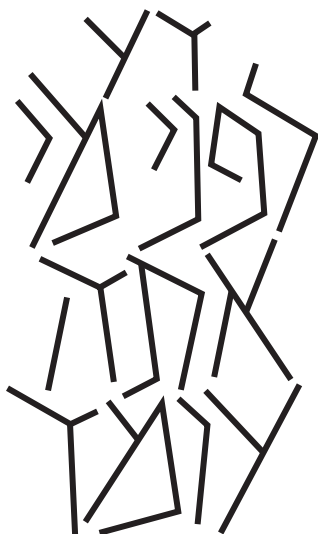
סידור תפילה קורן • נוסח ספרד
מהדורת מילר

קורן ירושלים

סידור תפילה קורן

מהדורת מילר

מוגה ומבואר בידי
הרב דוד פוקס

•

הוצאת קורן ירושלים

סידור תפילה קורן
מהדורה ראשונה © תשע"ט (2019)
הוצאת קורן ירושלים
ת"ד 4044 ירושלים 9104001
www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2019
© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2019
אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא
בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.
ספרד, מהדורת כיום, כריכה קשה שחור, מסת"ב: 3-038-776-965-978.

Printed in PRC

סצס23

לעילוי נשמת

ר' שלום בן ר' צבי מילר ז"ל
ורעייתו מרת לאה בת ר' יצחק מרמור ז"ל

הרב קלמן גרשון בן ר' בנימין הכהן ניומאן ז"ל
לרפואתה השלמה ולזכותה של רעייתו
הרבנית אסתר נחמה בת הרב שמואל אהרן רובין תחי'

ולזכות בניהם
שבתו ונינה מילר הי"ו

ונכדיהם
בנימין יואל, שרה אלישבע, רחל אביגיל, מיכל לאה הי"ו

תוכן

174	סדר ערב שבת	ט	מבוא למהדורה הראשונה
177	קבלת שבת	יא	מבוא למהדורה החדשה
187	ערבית לשבת וליום טוב	יב	דברי פתיחה
206	קידוש וזמירות לליל שבת	יד	מדריך למתפלל
218	שחרית לשבת וליום טוב		
229	פסוקי דזמרה	1	ימי חול
238	נשמת	3	השכמת הבוקר
243	ברכו	6	עטיפת הטלית
250	קריאת שמע	8	הנחת תפילין
255	עמידה לשבת	11	הכנה לתפילה
268	סדר קריאת התורה	14	ברכות השחר
278	תפילה לשלום מדינת ישראל	22	סדר הקרבנות
280	ברכת החודש	30	קדיש דרבנן
284	מוסף לשבת	32	תפילות השחר
304	קידוש וזמירות ליום שבת	36	פסוקי דזמרה
313	מנחה לשבת וליום טוב	46	ברכו
332	ברכי נפשי	51	קריאת שמע
336	פרקי אבות	56	עמידה
355	סעודה שלישית של שבת	68	סדר תחנון
358	סדר הבדלה	68	וידוי
360	סדר למוצאי שבת	72	אבינו מלכנו
		78	סדר קריאת התורה
365	חגים ומועדים	89	שיר של יום
367	סדר נטילת לולב	102	עשרת הדיברות
368	סדר הלל	103	שלושה עשר עיקרים
373	מוסף לראש חודש	105	מנחה לחול
381	ביעור חמץ	127	ערבית לחול
381	עירוב תבשילין	151	סדר ספירת העומר
382	קידוש לליל יום טוב	158	קידוש לבנה
384	תפילה כשנכנסין לסוכה	163	קריאת שמע על המיטה
385	אושפיזין		
386	קידושא רבה ליום טוב	167	שבת
387	עמידה לשחרית, למנחה ולערבית של יום טוב	168	עירובין
		169	הדלקת נרות
		170	שיר השירים

511 ברכות

- 513 ברכת המזון
- 522 ברכה מעין שלוש
- 524 ברכות המצוות
- 525 ברכות הנהנין, הראייה והשמיעה
- 528 הבינו
- 529 תפילת הדרך

531 מעגל החיים

- 533 סדר ברית מילה
- 539 סדר פדיון הבן
- 541 סדר תפילה ליולדת
- 542 סדר זבד הבת
- 544 סדר קידושין ונישואין
- 544 שבע ברכות
- 547 סדר חנוכה הבית
- 548 וידוי שכיב מרע
- 549 לזויית המת
- 553 תפילה בבית האבל
- 554 אוכרה

559 קריאת התורה

- 561 לימי שני וחמישי ומנחה בשבת
- 599 לראש חודש
- 600 לתעניות ציבור
- 604 לחנוכה ולפורים
- 609 לשלוש רגלים

סדר הקפות לשמחת תורה 396

- אקדמות 400
- סדר הזכרת נשמות 404
- תפילת טל 409
- תפילת גשם 411
- מוסף לשלוש רגלים 414
- הושענות 427
- התרת נדרים לערב ראש השנה 448
- קידוש לליל ראש השנה 450
- קידושא רבה לראש השנה 451
- סדר תשליך 452
- סדר כפרות 453
- וידוי למנחה בערב יום הכיפורים 454
- סדר הדלקת נרות חנוכה 459
- סדר קריאת המגילה בפורים 461
- שחרית ליום הזיכרון 463
- יום העצמאות 465
- יום ירושלים 470

471 סליחות

- סליחות לשני קמא 471
- סליחות לחמישי 477
- סליחות לשני תנינא 481
- סליחות לעשרה בטבת 486
- סליחות לתענית אסתר 492
- סליחות לשבעה עשר בתמוז 498

מבוא למהדורה הראשונה

עזרי מעם ה'...

"ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג) – קובל הנביא על ההרגל והשגרה, המטביעים חותמם על חיי האדם, עד כי גם בבואו לעמוד בתפילה לפני הקב"ה הוא בבחינת "בפיו ובשפתיו כבדוני, ולבו רחק ממני" (ישעיה, שם). וזהו מה שהזוהירו חכמינו ו"ל מפניו, באמרם: "וכשאתה מתפלל, אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום" (אבות ב, יח); ופירושו המפרשים: "כאדם שיש עליו חובה דבר קבוע, ואומר: אימתי אפרוק מעלי חוב זה" (ר"ע מברטנורה, שם). כי אמנם זה דרכם של דברים הנעשים יום יום: משנעשו לשגרה ולהרגל, הרי הם מאבדים מתוכנם המקורי; השגרה וכוונת הלב אינן הולכות בד בבד.

התפילה שבפינו, הכתובה בסידור – אותן מילים, אותם פסוקים שאנו חוזרים עליהם יום יום, ופעמים אחדות ביום – נהפכת בפינו להרגל ולמלמול שגרתי, "כצפצוף הזוריר", והיא חסרה את הכוונה שבלב ואת ההרגשה החיה "לפני מי אתה עומד".

עובדה מצערת – וטבעית – זו הייתה הדרך לטרוח ולהגיש לציבור המתפללים כלי שיש בו כדי למשוך ולקשור את המתפלל לא אל מילות התפילה בלבד, אלא גם אל תוכנה ואל הכוונה שהייתה לנוכח עיניהם של רבותינו, שטבעו לנו מטבע של התפילה, ושל חכמי הדורות, שקבעו את נוסחאות התפילה. לשם כך שמנו לפנינו את היעד להביא את דברי התפילה לא בלבוש של חולין, היינו בצורה של ספר רגיל, אלא בלבוש קודש, שאף הצורה הגשמית שלו תוכל לשמש כמקור השראה של רגשות כבוד, קדושה ויראה.

לשם כך טבענו תבנית מקורית של האות הנדפסת וצורה מיוחדת להגשת מילות התפילה בהתאמה לתוכן, שורה שורה, ועמוד עמוד. ובשל כך תוכן התפילה נתן לפני המתפלל מבחינה חזונית באופן המונע אותו מן השגרה ומן החפזה, וגורם ומסייע לו שיתן דעתו ולבו על הכתוב ועל היוצא מן הפה.

אחד הליקויים המכאיבים הפוגמים ביופייה ובנפחתה של התפילה הוא הרישול בהגיית תיבותיה. התעלמות מדקדוקן ודיוקן, ולול – או חוסר ידיעה – בכללי הדגש והרפה, השוא הנע והשוא הנח, ועוד כיוצא באלו, שחכמינו, בעלי המסורה וחכמי הלשון ופוסקי ההלכה ואנשי תורת הקבלה, כל כך הקפידו עליהם והידרו

בהם, ובחלקים מסוימים של התפילה (כגון בקריאת שמע ובברכת כהנים) ראו בהם עניין של חובה ממש.

כדי לאפשר למתפלל ולהקל עליו בפרטים אלו – שלא יצטרך להתאמץ ולהרהר בתפילתו, מה טיבו של הדגש או השוא או הקמץ (אם "קמץ גדול" אם "קמץ קטן") – עשינו בהוצאה של הסידור הזה [חוץ מפרקי המקרא, שצולמו מתוך התנ"ך שבהוצאתנו] הבחנה בצורתם של שני השואים (שוא נע עבה, "שמן" יותר, והוא סימן למתפלל שעליו לבטאו כתנועת סגול חטופה; שוא נח דק וזעיר, והוא סימן ל"אפס תנועה") וכן בצורתם של שני הקמצים ("הקמץ הקטן" רגלו ארוכה).

ההידור בהגייתן הברורה של התיבות הוא מהידורי התפילה, ורמז מצאו חכמים לכך בלשון הכתוב "צַהֵר תַעֲשֶׂה לַתְּבָה" – שתהא מצהירה ומאירה. וראוי לנו שיהא דיבורנו לפני המקום ברוך הוא צח וברור ונאה.

בסידור זה "נוסח ספרד" הבאנו את התפילה בנוסח שתיקנו תלמידי ר' ישראל בעל שם טוב, ושהוא מקובל ונהוג בבתי הכנסת של החסידים. הנוסח נבדק לפי סידורים מדויקים והוסרו ממנו כפילויות לשון שהדפיסו קצת מדפיסים על ידי ערבוב נוסח זה עם נוסח אשכנז.

לסייע למתפלל לכוון יפה אל תוכן התפילה ולהביע כראוי את מילות התפילה – זו הייתה מגמתנו: כבוד שמים, כפי שנתכוונו לו רבותינו מסדרי התפילה.

ההוצאה למעשה של כל הנוכר לא הייתה אפשרית בלי עזרתו והדרכתו של ידידי ר' מאיר מדין הי"ו, אשר טרח למטרה זו בידיעותיו המרובות ובבדיקת נוסחאות, כדי שיהא סידור תפילה זה מושלם עד כמה שהיד מגעת.

אסיר תודה אני גם למגיהים המעולים שמואל וקסלר ואברהם פרנקל, שהתגברו על העבודה הקשה הזאת, וכן לאסתר באר, אשר עשתה בחכמת לב את העימוד הקשה של סידור תפילה זה.

יהי נעם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

אליהו קורן

ירושלים, ה'תשכ"ב

מבוא למהדורה החדשה

בשנת תשכ"ב (1962) ר' אליהו קורן, מייסד בית ההוצאה קורן ירושלים, נשא לבו להביא לקהל הרחב את התנ"ך באופן המהודר, המדויק והבהיר ביותר. תנ"ך קורן היה הראשון לאחר חמש מאות שנה שנערך, עוצב, יוצר ונכרך בידי יהודים, וזכה לתהילה חסרת תקדים.

מר קורן החליט להמשיך את מפעלו ולהוציא סידור תפילה מהודר ומוגה בדקדקנות רבה, בעל עימוד נאה ומאיר עיניים ובאות מיוחדת הדומה לאות קורן של התנ"ך. כל זאת כדי לסייע למתפלל לכוון יפה אל תוכן התפילה.

בית ההוצאה היום ממשיך את חונו של מר קורן להידור, לדיוק ולבהירות, ומגיש לקהל המתפללים את המהדורה החדשה והמשופרת לסידור. בהנחייתו של רפאל פרימן הסידור עבר התאמות ושיפורים שנדרשו במהלך השנים. אסתר באר עשתה בחכמת לב את העימוד הקשה ומיטב המומחים של קורן השתתפו בעריכתו ובהם הרב דוד פוקס, דינה לנדאון ביילי, הרב חנן בניהו, אפרת גרוס ועוד רבים. את הסידור הגיהו ישראל אליצור וחנן אריאל, שאף כתב את המאמר המסביר את שיטת הניקוד בסידור.

במהדורה חדשה זו שלפניכם הגדלנו את הכתב והשלמנו את כל התפילות. כמו כן שילבנו הנחיות למתפלל, המסייעות לו להבין את הפיוטים ואת מהלך התפילה ולהתאים את עצמו למניין שבו הנוסח שונה מהנוסח שהוא רגיל בו.

אני תקווה כי מהדורה חדשה זו תעצים את חוויית התפילה ליהודים בכל מקום שהם.

מאיר מילר, מו"ל
ירושלים, ה'תש"ע

דברי פתיחה

"אהוב את הבריות, והוי דן את כל האדם לכף זכות - וזהו שאמרה תורה: 'בצדק תשפט עמיתך' (ויקרא יט, טו), ותהי שפל בפני כל יעסוק בתורה התמימה והנקיה והישרה. ואל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת" (ספר חסידים, לא).

תחילה אבקש מקהל הקוראים שידונו אותי לכף זכות. יודע אני כי קיבלתי על עצמי אחריות עצומה מכפי מידותיי. לא בלב קל קיבלתי אותה, אך הריני מחויב כלפי שמיא וכלפי בעלי הוצאת קורן להוציא מתחת ידי דבר מתוקן כל צורכו. לשם כך נבחר צוות מגיהים מנוסה, שיברר מחדש את נוסח התפילה ואת לשונה. בכל מקום שעלה בו ספק, לא הכרענו מדעתנו אלא השארנו את המצוי בסידורים שר' אליהו קורן הדפיס בחייו.

על זאת אני מצר, שלא הבאתי כאן יותר מדבריהם של רבותי, הרב יהודה עמיטל הכ"מ והרב אהרן ליכטנשטיין שליט"א. איני רואה עצמי ראוי להיות 'בעל שמועות' (ראה רש"י, חגיגה יד ע"א), אך יש בכך גם מענוותנותם של שניהם, שמעולם לא השימו עצמם מורי הלכה לרבים, וגם כאשר פנית אליהם בשאלות, העדיפו להנחות אותי בדרך האמת ולא להכתוב את דעתם. במקומות שבהם הוצאתי דבר מתוקן, הקורא רשאי להניח ששלחם הוא, אך את השגיאות יש להלין לפתחי.

נעזרו בספרי ליקוטים מבני דורנו, בספריהם של חוקרי המנהגים ובמאמרים רבים הנמצאים במרשתת, אך השתדלנו לבדוק את הדברים כפי שנכתבו במקורם, בספרי הראשונים, המקובלים והפוסקים. רשימת ספרים אלו וביבליוגרפיה של המקורות שהובאו בסידור, תועלה אי"ה לאתר ההוצאה. הדברים המובאים משמו של הרב זקס שליט"א, מקורם בפירושו לסידור קורן המתורגם לאנגלית. אחדים מהדברים המובאים בשם הרי"ד סלובייצ'יק ז"ל, יובאו על מקורותיהם בסידור עם פירושו, שיראה אור אי"ה בקרוב; את רובם שמעתי לראשונה מפי תלמידי הגאון ז"ל שלמדו ושלמדו בישיבת 'הר עציון', ובראשם מורי הרב ליכטנשטיין שליט"א.

אני מודה מקרב לב לידידי הרב חנן בניהו נר"ו, על שעבר על כל מילה שכתבת והעיר הערות רבות ומחכימות בטוב טעם, על שהצילני משגיאות רבות, ועל העידוד והתמיכה הבלתי-נלאים שהעניק לי. תודה גם לאפרת גרוס תחי' על העריכה הלשונית של הסידור, ובצדה בקשת מחילה על העבודה הרבה בלוח זמנים לחוץ שהנחת לפתחה. תודה לרפאל פרימן יצ"ו, למשה מגיד נר"ו ולכל העורכים והמגיהים ועובדי הוצאת קורן בעבר ובהווה. תודה מיוחדת למר מאיר מילר יצ"ו על החוון ועל הנכונות

להשקיע בסידור זה, גם כאשר העבודה עליו התארכה יותר מהמשוער. ותודה לכל בני משפחתי, שבכותם יכולתי להתפנות ראשי ורובי למלאכה.
 בימים אלה, שבהם תלמידי חכמים רבים ומוכשרים אינם מוצאים כדי מחייתם – מקצתם כורעים תחת נטל של עבודות דחק, ורבים עוזבים את עולם התורה ומוצאים את פרנסתם בתחומים אחרים – אני עומד משתאה לנוכח חסדו של הקב"ה, שזיכה אותי לעסוק בתורה בהרווחה ובכבוד. משתאה, וחרד; כמדומני שח"ו אמצא אוכל עולמי בחיי. על כן אודה מקרב לב לכל מי שישתמש בסידור זה, יתפלל בו ויעיין; ויהי' שמעט מזכויות המתפללים יגיעו גם אליי. במיוחד אודה לכל מי שיעיר על שגיאה שנפלה בו.

"אחינו בית ישראל! על זה נאה לבכות, על זה נאה להתאבל... על זה נאמר (מיכה ו, ב): 'אבד חסיד מן הארץ'" (אבל רבתי פ"ג מ"ג). בין הגהה למסירה אבד מן העולם הרב יהודה עמיטל הכ"מ. אף שאין אני ראוי להיקרא תלמידו, התאמצתי להביא לידי ביטוי בדברים שכתבתי, שלושה עניינים שהוא ביטא בחייו להלכה ולמעשה: החיבה והעניין שהוא גילה בעולמו הרוחני של כל יהודי; אהבתו ודאגתו לאדם הפשוט, המבקש לעבוד את ה' ואין בידו הכלים המתאימים; ויותר מכל, התפילה – בכל רגע בחייו עמד לפני הקב"ה בכנות ובענווה אך גם בחדווה על הזכות לשפוך את לבו לפני בורא העולמות: "היש שמחה גדולה מזו? מישהו שומע, מוכן להקשיב" (והארץ נתן לבני אדם; עמ' 90).

מישהו מוכן להקשיב! האם יש לנו מה לומר? הוצאת קורן עשתה כמיטב יכולתה לישפר ולשכלל את הכלי שבו מוגשת התפילה, אך התוכן תלוי אך ורק ביחיד המתפלל.

דוד פוקס

ירושלים, מנחם-אב ה'תש"ע

מדריך למתפלל

מהדורה חדשה זו של סידור קורן ממשיכה את המסורת של קורן ומגישה למתפלל סידור שעיצובן המיוחד של מילות התפילה בו מקל על המתפלל ומעצים את חוויית התפילה שלו. אחד המאפיינים הייחודיים בסידור הוא שבירת המשפטים לפי העניין במקום השימוש בפסקה כגוש אחד, זאת כדי לסייע למתפלל להפסיק במקומות הנכונים.

עזרי הגייה

• רוב המילים בעברית מוטעמות בהטעמת מלרע, כלומר טעמן נמצא בהברה האחרונה במילה. במילים המוטעמות בהטעמת מלעיל, כלומר שטעמן נמצא בהברה שלפני האחרונה, מופיע מתג, קו אנכי קצר, מתחת לאותה הברה. זאת כדי לעזור לקורא להגות את המילה כראוי, למשל, מִלְךְ. בקריאת שמע ובקריאת התורה מתג כזה אינו מופיע, מכיוון שכבר מופיעים בהן טעמי המקרא.

• הַבְדֵּלְנוּ בין הקמץ הרגיל (הנהגה a) לקמץ הקטן (הנהגה o) באמצעות סימן גדול לקמץ הקטן, למשל, חִכְמָה. באותו אופן הַבְדֵּלְנוּ בין השווא הנע (שווא הנהגה כַּתְנוּעָה חטופה, כיום כְּסָגוּל) לשווא הנח (הנהגה כַּעִיצוּר), וסימנו את השווא הנע בסימן בולט יותר, למשל, נִפְשֶׁךְ.

• לפי המסורת של הוצאת קורן, הפתח הגנוב מופיע לימין האות ולא באמצעה, להורות שהתנועה נהגית לפני העיצור ולא אחריו, למשל, המילה פוֹתַח נהגית כמו פוֹתֶאֶח.

חץ קטן בצבע שחור (-) מורה לשליח הציבור היכן עליו להתחיל לקרוא בקול רם, וחץ קטן שחור בכיוון השני מורה לו היכן להפסיק. מכל מקום זוהי הצעה בלבד, ואם מנהג המקום שונה, שליח הציבור ינהג לפי מנהג המקום.

בתוך הסידור מופיעות הנחיות תמציתיות למתפלל.

ישנם שני סוגי אותיות בנוסח התפילה: באחד משתמשים לתנ"ך בלבד ובאחר לסידור. חלקים מן הסידור שבהם מופיעים פרקים שלמים מן התנ"ך, כמו פסוקי דזמרה, נדפסו באות התנ"ך. לעומת זאת פסוקים מהתנ"ך המצוטטים בתוך חלקי תפילה, נדפסו באות הסידור כדי לשמור על מראה אחיד. בנוסף על כך כל הפסוקים מן התנ"ך מסתיימים בנקודתיים (:): לציון סוף פסוק להבדיל מהנקודתיים הרגילות (:). אנחנו מקווים שחידושים אלה יתפכו את התפילה לחוויה מעמיקה ומרוממת יותר.

רפאל פרימן, עורך ראשי
ירושלים, התש"ע

ימי חול

- 3 השכמת הבוקר
- 14 שחרית
- 105 מנחה
- 127 ערבית
- 151 סדר ספירת העומר
- 158 קידוש לבנה
- 163 קריאת שמע על המיטה

שחרית

”ה' בְּקֹר תִּשְׁמַע קוֹלִי, בְּקֹר אֶעֱרֹךְ לְךָ וְאַצְפֶּה” (תהלים ה, ד).

השכמת הבוקר

”יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו” (שׁו״ע א, א).

מיד כשמתעורר אדם משנתו, עוד בטרם נוטל את ידיו, כשעדיין אינו יכול לברך או לומר פסוקים, אומר:

מוֹדָה / נְשִׂים אֹמְרוֹת: מוֹדָה / אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם
שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי בַּחֲמָלָה
רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ.

אחרי שנטל את ידיו, מברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה
וּבָרָא בּוֹ נְקֻבִים נְקֻבִים, חֲלוּלִים חֲלוּלִים.

גְּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנַי כַּסָּא כְּבוֹדְךָ

שָׂאם וּפְתַח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
אִי אֶפְשֶׁר לְהִתְקַיֵּם וּלְעַמֵּד לְפָנֶיךָ אֶפְלוּ שְׁעָה אַחַת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, רוֹפֵא כָּל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

הגמרא בברכות ס ע"ב מזכירה ברכה זו שצריך לאומרה מיד כשמתעורר.
 הגאונים תיקנו לאומרה אחרי ברכת 'אשר יצר',
 כיוון שאינה פותחת בתיבות 'ברוך אתה ה' (רב נטרונאי גאון).

אֱלֹהֵי

נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה הִיא.

אֶתְּךָ בְּרֵאתְךָ, אֶתְּךָ יִצְרָתְךָ, אֶתְּךָ נִפְחָתְךָ בִּי

וְאֶתְּךָ מְשַׁמֶּרָה בְּקִרְבִּי

וְאֶתְּךָ עֲתִיד לְטֹלָה מִמֶּנִּי

וְלִהְיוֹתִי בִּי לְעֵתִיד לְבֹא.

כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדָה/ נְשִׁים אוֹמְרוֹת: מוֹדָה/ אֲנִי לְפָנֶיךָ

יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

רְבוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמַּחְזִיר נְשָׁמוֹת לְפָגְרִים מֵתִים.

לבישת ציצית

לפני שלובש טלית קטן, מברך יעל מצות ציצית:

ואם תקף יתעטף בטלית, לא יברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו

וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית.

אחרי שלבש, אומר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי

שֶׁתְּהֵא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לְפָנֶיךָ

כְּאֵלוֹ קִימְתֶיהָ בְּכָל פְּרֻטֶיהָ וְדִקְדוּקֶיהָ וְכוֹנוֹתֶיהָ

וְתִרְיַג מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ

אָמֵן סְלָה.

ברכות התורה

"ברכת התורה צריך להזכיר בה מאד" (שו"ע מו, א).

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
 וְצִוָּנוּ לְעַסֵּק בְּדִבְרֵי תוֹרָה.
 וְהָעֵרַב נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ
 בְּפִינוּ וּבְכַפּוֹת עֵמֶךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ
 וְצִאֲצָאֵי עֵמֶךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
 כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׂמֶךְ וְלוֹמְדֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְהָ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

במדבר ו

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר
 כֹּה תְבַרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲמוֹד לָהֶם:
 יְבַרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׂמְרֶךָ:
 יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ:
 יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:
 וַשְּׂמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אלו דברים שאין להם שעור משנה, פאה
א, א
הפאה והבפורים והראיון
וגמילות חסדים ותלמוד תורה.

אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה שבת קבו.
והקרן קימת לו לעולם הבא
ואלו הן

כבוד אב ואם
וגמילות חסדים
והשכמת בית המדרש שחרית וערבית
והכנסת אורחים
ובקור חולים
והכנסת פלה
ולוית המת
ועיון תפלה
והבאת שלום בין אדם לחברו, ובין איש לאשתו
ותלמוד תורה כנגד כלם.

עטיפת טלית

לפני עטיפה בטלית גדול נוהגים לומר:

ברכי נפשי אתיהוה
יהוה אלהי גדלת מאד, הוד והדר לבשת:
עטה-אור בשלמה, נוטה שמים פדיעה:

תהלים קד

יש אומרים:

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, לְיַחַד שֵׁם י"ה
בו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הָרִינִי מִתְעַטֵּף בְּצִיצִית. כֵּן תִּתְעַטֵּף נִשְׁמָתִי וּרְמ"ח אֲבָרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי
בְּאוֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִי"ג. וּכְשֵׁם שְׂאֲנִי מִתְכַּפֶּה בְּטִלִית בְּעוֹלָם
הַזֶּה, כִּךְ אֶזְכֶּה לְחִלּוּקָא דְרַבָּנָן וְלְטִלִית נְאֻה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגַן עֵדֶן.
וְעַל יָדֵי מִצְוֹת צִיצִית תִּנְצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתַפְלְתִּי מִן הַחַיִּצוֹנִים.
וְהַטִּלִית תִּפְרֹשׁ כְּנַפְיָהּ עֲלֵיהֶם וְתַצִּילֵם, כְּנִשְׂרָ יַעִיר קִנּוּ עַל-גּוֹזְלָיו יִרְחֹף:
וְתֵהָא חֲשׂוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלוֹ קִימְתִּיהָ
בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקִיהָ וְכוּנּוּתֶיהָ וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיוֹת בָּהּ, אֲמֵן סְלָה.

עומד ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית.

נוהגים להתעטף בטלית אחר הברכה.

מתעטף ואומר (סידור השליה):

מִה-יִקַּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים
וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנַפְיֶךָ יַחֲסִיּוּן:
יְרוּזִן מִדְּשׁוֹן בֵּיתְךָ
וְנַחַל עֲדֻנְיֶךָ תִּשְׁקֶם:
כִּי-עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים
בְּאוֹרְךָ נִרְאָה-אוֹר:
מִשְׁךָ חֲסִדְךָ לִידְעֶיךָ
וְצִדְקַתְךָ לִישְׂרֵי-לֵב:

דברים לב

תהלים לו

הנחת תפילין

לפני הנחת תפילין יש אומרים:

לְשֵׁם יְחִיד קְדֹשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ, לְיַחַד שֵׁם יי"ה
בו"ה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲנִי מְכוֹן בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין לְקַיֵּם מִצְוֹת בּוֹרְאִי, שֶׁצִּוְנוּ לְהִנָּח תְּפִלִּין,
כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וְקִשְׂרֹתֶם לְאוֹת עַל־יָדְךָ, וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וְהֵם
אֲרַבַּע פְּרָשִׁיּוֹת אֱלֹהִים שְׁמַע, וְהֵיָה אִם שָׁמַע, קְדֹשׁ לִי, וְהֵיָה כִּי יִבְאֶךָ,
שִׁישׁ בָּהֶם יַחֲדוּ וְאֲחָדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, וְשֶׁנִּזְכָּר נְסִים וּנְפִלְאוֹת
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּהוֹצִיאֵנוּ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְאֲשֶׁר לוֹ הַכֹּחַ וְהַמְּשָׁלָה
בְּעִלְיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרִצּוֹנוֹ. וְצִוְנוּ לְהִנָּח עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן
זְרוּעַ הַנְּטוּיָה, וְשֶׁהִיא נֹגֵד הַלֵּב, לְשַׁעֲבֵד בְּזֶה תְּאוּוֹת וּמַחְשְׁבוֹת לְבָנוּ
לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֹגֵד הַמֶּחֶךְ, שֶׁהַנְּשִׁמָּה שֶׁבְּמִחֵי עֵם
שָׂאָר חוֹשִׁי וְכֹחוֹתַי כֻּלָּם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע
מִצְוֹת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלַי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשֹׁפַע קֹדֶשׁ וּמַחְשְׁבוֹת
קְדוּשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא וְעוֹן בָּלָל, וְשֶׁלֹּא יִפְתְּנוּ וְלֹא יִתְגַּרֶה בְּנוּ יִצְרָ
הָרַע, וְיִנָּחֵנוּ לְעַבֵּד אֶת יְהוָה כְּאֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ.

וְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּהְיֶה חֲשׂוּבָה מִצְוֹת
הַנִּחַת תְּפִלִּין לְפָנֶי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּאֵלּוֹ קִימְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטִיָּה
וְדִקְדוּקָיָה וּבִגְנוּתֶיהָ וְתִרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיּוֹת בָּהּ, אֲמֵן סְלָה.

עומד, מניח תפילין של יד על השריר העליון של הזרוע
השמאלית (איטר מניחן על זרועו הימנית, ומברך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קְדִשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוְנוּ לְהִנָּח תְּפִלִּין.

מהדק את הרצועה, וכורך אותה שבע פעמים סביב זרועו, ומיד מניח תפילין של ראש.
מקום תפילין של ראש הוא מעל עיקרי השערות שבמרכז המצח.
מניח ומברך:

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹיָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וַיְצַוֵּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין.**

מהדק את הרצועה ואומר:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

יש אומרים: **וּמְחַמְּתֶךָ אֵל עֲלִיּוֹן תִּאֲצִיל עָלַי, וּמְבִינֶתֶךָ תְּבַיְנֵנִי, וּבַחֲסָדֶךָ
תִּגְדִּיל עָלַי, וּבְגִבּוֹרֶתֶךָ תִּצְמִית אוֹיְבֵי וְקִמִּי. וְשִׁמּוֹן הַטוֹב תִּרְיַק עַל
שִׁבְעָה קַנֵּי הַמְּנוּרָה, לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבֶךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ. פּוֹתַח אֶת־יָדֶיךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:**

תהלים קמה

כורך ברצועה של יד שלוש כריכות סביב האצבע האמצעית ואומר:

**וְאֵרֶשְׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם
וְאֵרֶשְׁתִּיךָ לִי בְצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט וּבַחֶסֶד וּבְרַחֲמִים:
וְאֵרֶשְׁתִּיךָ לִי בְּאַמוּנָה, וַיְדַעַת אֶת־יְהוָה:**

הושע ב

לאחר הנחת התפילין נוהגים לומר שתי פרשות אלה, שנוכרת בהן מצוות הנחת תפילין:

שמות יג

**וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְּשֵׁ לִי כָל־בְּכוֹר, פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה, לִי הוּא; וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם,
זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה, אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי
בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה, וְלֹא יֹאכַל חָמֵץ: הַיּוֹם אֲנִתֶם
יֵצְאִים, בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב; וְהָיָה כִּי־יֵבִיאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ,**

אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וּדְבָשׁ, וְעַבְדָּתָ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ
הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֵג לִיהוָה:
מִצוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים, וְלֹא־יֵרָאֶה לָךְ חֵמִץ וְלֹא־יֵרָאֶה
לָךְ שָׂאֵר, בְּכָל־גְּבֻלְךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בַּעֲבוּר
זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עַיֲנֶיךָ, לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ, כִּי בְיַד חֲזָקָה
הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה,
מִיָּמִים יְמִימָה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּע לָךְ וְלֵאבֹתֶיךָ,
וּנְתַנָּה לָךְ: וְהָעֲבֹדָתָ כָּל־פֶּטֶר־רְחֵם לִיהוָה, וְכָל־פֶּטֶר שֶׁגֶר
בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָךְ הַזִּכְרִים, לִיהוָה: וְכָל־פֶּטֶר חֵמֹד תִּפְדֶּה
בְּשֵׂה, וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָתוֹ, וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָן תִּפְדֶּה:
וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר, לֵאמֹר מַה־זֹּאת, וְאָמַרְתָּ אֵלָיו,
בְּחֻזֵק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים: וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה
פְּרַעֲוִה לְשַׁלְּחָנוּ, וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר
אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה, עַל־כֵּן אָנֹכִי זֶבֶח לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר רְחֵם
הַזִּכְרִים, וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אֶפְרָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת
בֵּין עַיֲנֶיךָ, כִּי בְחֻזֵק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

הכנה לתפילה

”יבנס שיעור שני פתחים ואחר כך יתפלל” (שו”ע ז, כ).
כאשר נכנס לבית הכנסת, אומר:

במדבר כד

מֵה־טָבוֹ

אֶהְלִיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל:
וְאֲנִי בָרֵב חֶסֶדְךָ אָבוֹא בֵיתְךָ
אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶל־קֹדְשְׁךָ
בִּירְאָתְךָ:

תהלים ה

תהלים כו

יְהוָה אֶהְבֶּתִי מְעֹז בֵּיתְךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ:

וְאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה

וְאֶכְרַע
אֶבְרַכָּה לְפָנֶי יְהוָה עֹשִׂי.

תהלים סט

וְאֲנִי תַפְלִיתִי־לְךָ יְהוָה

עֵת רְצוֹן
אֱלֹהִים בָּרֵב־חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאֵמַת יִשְׁעֶךָ:

"להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות" (תהלים צב, ג).

פיוט עתיק זה מיוחס לר' שלמה אבן גבירול (ויש המקדימים את זמנו לתקופת הגאונים). רבים נוהגים לאמרו פעמיים ביום: לפני תפילת שחרית ובקריאת שמע שעל המיטה.

אֲדוֹן עוֹלָם

אֲשׁוּר מֶלֶךְ בְּטָרִם כָּל-יְצִיר נִבְרָא.

לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל אֲזֵי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.

וְאַחֲרֵי כְּבִלּוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא.

וְהוּא הֵיךְ וְהוּא הָוָה וְהוּא יְהוָה בְּתַפְאָרָה.

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה.

בְּלֵי רֵאשִׁית בְּלֵי תְּכֵלִית וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה.

וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי וְצוּר חֲבֵלֵי בְּעֵת צָרָה.

וְהוּא נֶסֶם וּמְנוּס לִי מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא.

בִּידּוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי בְּעֵת אֵישׁוֹן וְאַעֲיִרָה.

וְעַם רוּחֵי גְּוִיָּתִי יִהוּה לִי וְלֹא אֵירָא.

יגדל מיוסד על שלושה עשר עיקרי האמונה שמנה הרמב"ם.

יגדל

אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח, נִמְצָא וְאִין עֵת אֶל מְצִיאֹתוֹ.
 אַחַד וְאִין יְחִיד בְּיַחְדּוֹ, נְעֻלָּם וְגַם אִין סוּף לְאַחַדְדוֹ.
 אִין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גוֹף, לֹא נַעֲרַךְ אֵלָיו קְדָשְׁתּוֹ.
 קְדָמוֹן לְכָל דְּבַר אֲשֶׁר נִבְרָא, רֵאשׁוֹן וְאִין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ.
 הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם, וְכָל נוֹצֵר יוֹרָה גְּדֻלְתּוֹ וּמַלְכוּתּוֹ.
 שִׁפְעַע נְבוֹאָתוֹ נִתְּנוּ אֶל-אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ.
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד נְבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוֹנָתוֹ.
 תּוֹרַת אֱמֶת נִתְּן לְעַמּוֹ אֵל עַל יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ.
 לֹא יַחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ.
 צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְּרֵינוּ, מִבֵּיט לְסוּף דְּבַר בְּקִדְמָתוֹ.
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרֹשָׁע רַע כְּרֹשָׁעָתוֹ.
 יִשְׁלַח לְקֹץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לְפָדוֹת מִחַבֵּי קֹץ יִשׁוּעָתוֹ.
 מִתִּים יַחֲיֶה אֵל בְּרַב חֶסֶדּוֹ, בְּרוּךְ עַדֵּי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.